

РЕШЕНИЕ

№ 29267

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разглежда дело номер **13408** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Делото е образувано след отмяна на решение по а.д.№9345/2024 г. на АССГ и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда с решение по а.д.№5374/2025 г. на ВАС – Шесто отделение.

Първоначално производството е образувано по жалба на „КАБОРА“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Р. С. Б., чрез адв. Г. Б., срещу Решение № 1040-21-433/19.08.2024 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството вх. № 1012-21-764/17.07.2024 г. срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г. на главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – С.-град, с които на осигурителя е указано да заличи подадените по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за Ю. Ф. С., [ЕГН], с код на осигуряване „01“, за периода от 05.06.2023 г. до 05.07.2023 г.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно, тъй като е постановено по проверка, извършена извън сроковете и правилата на Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ (Инструкцията). Жалбоподателят сочи, че решаващият орган неправилно е приел за издадени законосъобразно задължителните предписания, при положение че: през 2023 г. на дружеството е извършена проверка по разходите на ДОО, приключила с Констативен протокол и задължителни предписания № ЗД-21-01411366/21.08.2023 г., обжалвани от осигурителя; с решение № 1040-21-633/25.10.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град тези предписания са

отменени и преписката е върната за нова проверка; с решение № 1040-21-633#1/10.11.2023 г. е поправена очевидна фактическа грешка в диспозитива, като е уточнено, че преписката се връща за предприемане на действия по реда на чл. 108 от КСО; и че от датата на последното решение (10.11.2023 г.) до образуването на новата проверка (25.06.2024 г.) са изминали повече от седем месеца, поради което, според жалбоподателя, проверката и постановеното въз основа на нея решение са извършени в нарушение на сроковете по чл. 30 от Инструкцията и при отпаднала компетентност. Посочено е също, че в мотивите на обжалваното решение е възприето невярно твърдение, а именно че новата проверка се дължи на постъпило на 19.06.2024 г. писмо от ТП на НОИ – С., тъй като осигурителят не бил изпълнил задължителните предписания от 21.08.2023 г. Жалбоподателят възражава, че към този момент посочените предписания вече са били отменени като незаконосъобразни, поради което не е могло да съществува неизпълнено, влязло в сила задължение за заличаване на данните, а възприетото от административния орган твърдение е използвано единствено за да се заобиколи изтичането на сроковете по Инструкцията.

Жалбоподателят излага аргументи, че решаващият орган е приел и потвърдил, че в двудневния срок по искането на контролния орган от 01.07.2024 г. осигурителят е представил на 03.07.2024 г. пълния изискан обем документи – трудов договор, длъжностна характеристика, приложение към трудовия договор, уведомителни писма до НАП за сключването и за прекратяването на договора, фишове за заплати, обща и индивидуална рекапитулация на трудовите възнаграждения, заповед за прекратяване на договора, декларация от служителя за получена трудова книжка, аналитични и хронологични счетоводни справки по сметка „421 – Персонал“, аналитични оборотни ведомости, справка-декларация по ЗДДС с дневници по покупки и продажби, счетоводни документи и фактури, копия от търговски договори на дружеството за проверявания период, стокови разписки за фактически предадени от служителката стоки, договор за наем на офис и склад, присъствени форми, както и декларация и обяснения от управителя за дейността на дружеството и за характера на извършваната от служителката работа. Въпреки това, в решението е прието становище, че тези доказателства нямат правно значение и не установяват наличие на валидно трудово и осигурително правоотношение. Излага твърдения, че за да потвърди задължителните предписания, решаващият орган се е позовал на обстоятелства, установени единствено в рамките на вече отменената по административен ред предходна проверка, без да се съобрази, че задължителните предписания и събраните при тази предходна проверка доказателства са отменени поради нарушаване на процедурните правила при извършването ѝ.

Отделно от това, в жалбата се твърди, че при връчване на Констативния протокол по новата проверка (№ КП-5-21-01646544/04.07.2024 г.) не са предоставени никакви доказателства от самата проверка, въпреки изрично направеното искане на основание чл. 32, ал. 3 от Инструкцията, и че значителни части от протокола буквално съвпадат по ред и словоред със съдържанието на констативния протокол по предходната, отменена проверка (№ КП-5-21-01411361/21.08.2023 г.), което жалбоподателят сочи като доказателство, че новата проверка е формална и предубедена.

В съдебно заседание жалбоподателят „КАБОРА“ ЕООД се представлява от адв. Г. Б., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли за отмяна на обжалваното решение, като претендира разноски, включително направените за касационното производство.

Заинтересованата страна - Ю. Ф. С., конституирана на основание чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 162, ал. 1 от АПК, не се явява, представлява се от пълномощника си адв. Г. Б., която поддържа жалбата на осигурителя и моли за нейното уважаване, като претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С.-град, редовно призован, се представлява от юрк. В., която изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение, включително за касационното производство.

Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 05.06.2023 г. между „КАБОРА“ ЕООД, в качеството му на работодател, и Ю. Ф. С. е сключен трудов договор № 005/05.06.2023 г. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ, съгласно който С. е назначена на длъжност „технически сътрудник“ (код по НКПД 41102005), при пълно работно време и основно месечно трудово възнаграждение в размер на 2000 лв., считано от 05.06.2023 г., за срок от един месец, за което е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ до НАП. Със Заповед № 001/06.07.2023 г., на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ, трудовото правоотношение е прекратено поради изтичане на срока на договора, считано от 06.07.2023 г., за което също е подадено уведомление до НАП.

По повод постъпило заявление на Ю. С. за отпускане на парично обезщетение за безработица, придружено с документ U1 за трудова дейност в друга държава за периода от 09.09.2022 г. до 04.06.2023 г., и по сигнал на ТП на НОИ – С. с вх. № 4023-21-480/14.07.2023 г. за проверка на коректността на данните, подадени по чл. 5, ал. 4 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ – С.-град издал Заповед № ЗР-5-21-01394794/18.07.2023 г. за възлагане на проверка по разходите на ДОО в осигурителя (Проверка № 1), приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01411361/21.08.2023 г., въз основа на който на 21.08.2023 г. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01411366/21.08.2023 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Ю. С. за периода от 05.06. до 05.07.2023 г.

По жалба на „КАБОРА“ ЕООД вх. № 1012-21-878/05.09.2023 г. директорът на ТП на НОИ – С.-град се е произнасял с Решение № 1040-21-633/25.10.2023 г., с което е приел жалбата за основателна, отменил е Задължителните предписания № ЗД-1-21-01411366/21.08.2023 г. и е върнал административната преписка на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за предприемане на нови действия. С Решение № 1040-21-633#1/10.11.2023 г. директорът поправя допуснати очевидни фактически грешки в диспозитива на решението от 25.10.2023 г., като уточнява, че преписката се връща за предприемане на действия по реда на чл. 108 от КСО. Жалбата на „КАБОРА“ ЕООД срещу решението от 25.10.2023 г., съответно поправено на 10.11.2023 г., е оставена без разглеждане с Определение № 2074/26.02.2024 г. по адм. дело № 11217/2023 г. на Административен съд София-град, 8 състав, потвърдено като окончателно с Определение № 5905/14.05.2024 г. по адм. дело № 4515/2024 г. на Върховния административен съд, VI отделение.

На 19.06.2024 г. в ТП на НОИ – С.-град е постъпило писмо от ТП на НОИ – С. относно спряното производство по отпускане на парично обезщетение за безработица на Ю. С., тъй като отменените задължителни предписания от 21.08.2023 г. не са били изпълнени от осигурителя. С писмо на дирекция „Обща администрация“ от 25.06.2024 г. административната преписка е върната на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за изпълнение на т. 3 от решението на директора – предприемане на действия по реда на чл. 108 от КСО. На тази база на 27.06.2024 г. е издадена Заповед № ЗР-5-21-01633612/27.06.2024 г. за нова проверка на осигурителя (Проверка № 2), връчена на упълномощеното лице на 01.07.2024 г., заедно с искане по чл. 108, ал. 2 от КСО за представяне на документи.

На 03.07.2024 г. осигурителят представя пълния изискан обем документи, изброени по-горе. При приемането им проверяващият инспектор заявява намерение да приключи проверката по същия начин като предходната – с предписания за заличаване на данните за осигуряване, поради което осигурителят е направил искане за отвод на инспектора поради предубеденост, което искане не е разгледано по същество, а проверката е приключена. На 04.07.2024 г. в 10.30 ч. е съставен Констативен протокол № КП-5-21-01646544/04.07.2024 г. и въз основа на него – Задължителни

предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г., с които отново е указано заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Ю. С. за периода от 05.06. до 05.07.2023 г. Двата акта са връчени на осигурителя в същия ден, като при връчването пълномощникът на дружеството изрично е отбелязал, че не са му предоставени копия от събраните при проверката доказателства, въпреки направено искане по чл. 32, ал. 3 от Инструкцията.

По жалба вх.№ 1012-21-764/17.07.2024 г. на „КАБОРА“ ЕООД, директорът на ТП на НОИ – С.-град постановява обжалваното в настоящото производство Решение № 1040-21-433/19.08.2024 г., с което оставя жалбата без уважение и потвърждава Задължителни предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г. като законосъобразни и правилни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и от надлежна страна по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК относно форма и съдържание. Решението е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за постановяването му в контролното производство, както и съображенията на директора на ТП на НОИ – С. град, въз основа на които жалбата срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г. на контролен орган от ТП на НОИ – С. град, е оставена без уважение като неоснователна.

Съдът констатира, че обжалваното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и материалния закон.

Предмет на спор по настоящото дело е упражнявала ли е реално трудова дейност Ю. С. по сключения от нея с „КАБОРА“ ЕООД трудов договор, т.е. дали лицето е имало качеството на „осигурено лице“ към настъпване на осигурителния риск.

Съдът установи, че при извършване на повторната проверка (Проверка № 2) , възложена от компетентния ръководител на ТП на НОИ – С.-град на основание т. 3 от решение № 1040-21-633#1/10.11.2023 г., не е спазено изискването за своевременност на административното производство. Между постановяване на решението от 10.11.2023 г., съответно влизането в сила на потвърждаващото го определение на ВАС на 14.05.2024 г., и фактическото възлагане на новата проверка на 27.06.2024 г. са изминали съответно над седем месеца, а след окончателното произнасяне на ВАС – около шест седмици, без административният орган да сочи обективна причина за това забавяне, при положение, че съгласно чл. 30, ал. 1 от Инструкция № 1 срокът за извършване на проверка е до един месец от датата на получаване на сигналите, жалбите или заявленията.

От по-съществено значение обаче е установеното по делото обстоятелство, че значителна част от съдържанието на Констативен протокол № КП-5-21-01646544/04.07.2024 г. буквално възпроизвежда, включително по ред и словоред, констатациите от вече отменения по административен ред Констативен протокол № КП-5-21-01411361/21.08.2023 г. по Проверка № 1. Това процедиране, съчетано с обстоятелството, че решаващият орган е приел за меродавни именно данните от отменената по административен ред предходна проверка (относно адреса на служителката и престоя ѝ в чужбина преди сключването на договора), сочи, че новата проверка не

е протекла като реално, самостоятелно и обективно изясняване на фактите, а по същество е възпроизвела изводите на вече дисквалифицирана като незаконосъобразна предходна проверка, в нарушение на задължението на административния орган по чл. 35 и чл. 36 от АПК да изясни всички релевантни факти и обстоятелства въз основа на обективна преценка на представените обяснения и доказателства. Отделно от това, обстоятелството, че направеното от осигурителя искане за отвод на проверяващия орган е оставено изцяло без произнасяне, а на дружеството не са предоставени при поискване събраните при проверката доказателства, само засилва основателното съмнение в обективността на извършената проверка. Изложеното съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, самостоятелно основание за отмяна на потвърдените с оспореното решение задължителни предписания.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицето започне да упражнява трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, като по силата на § 1, т. 3 от ДР на КСО меродавен е фактът на реалното полагане на труд, а не само формалното съществуване на трудов договор – липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение.

В изпълнение на указанията на административния орган, от страна на осигурителя са представени доказателства за полагания от С. труд в дружеството - трудов договор, длъжностна характеристика, приложение към трудовия договор, уведомителни писма до НАП за сключването и за прекратяването на договора, фишове за заплати, обща и индивидуална рекапитулация на трудовите възнаграждения, заповед за прекратяване на договора, декларация от служителя за получена трудова книжка, аналитични и хронологични счетоводни справки по сметка „421 – Персонал“, аналитични оборотни ведомости, справка-декларация по ЗДДС с дневници по покупки и продажби, счетоводни документи и фактури, копия от търговски договори на дружеството за проверявания период, стокови разписки за фактически предадени от служителката стоки, договор за наем на офис и склад, присъствени форми, както и декларация и обяснения от управителя за дейността на дружеството и за характера на извършваната от служителката работа. Въпреки това, в решението е прието становище, че тези доказателства нямат правно значение и не установяват наличие на валидно трудово и осигурително правоотношение, с което съдът не е съгласен, поради следното:

Представената трудовата книжка на Ю. С. е надлежно оформена и подписана от страните по реда на чл. 347 от КТ, чл. 12, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж и чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж и представлява официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, който се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Административният орган не е ангажирал никакви доказателства, оборващи съдържанието ѝ, а единствено е изразил съмнение в достоверността на вписванията – съмнение, което не може да замести насрещно доказване.

По отношение на трудов договор № 005/05.06.2023 г., длъжностната характеристика и уведомленията по чл. 62 от КТ до НАП, същите установяват формалното възникване и надлежното администриране на трудовото правоотношение, но взети сами по себе си не биха били достатъчни да докажат реалното полагане на труд. Доказателствената им стойност обаче нараства съществено, разгледана съвместно с останалите документи по делото, доколкото удостоверяват конкретните трудови задължения, които е следвало да се изпълняват (класиране на документи, обработка на кореспонденция, предаване на стоки), спрямо които могат да се съотнесат останалите доказателства за фактическото им изпълнение. Ведомостите и фишовете за заплати, както и аналитичните и

хронологични счетоводни справки по сметка „421 – Персонал“, установяват реално начислено и изплатено трудово възнаграждение за отработени дни (20 дни за м.06.2023 г. и 3 дни за м.07.2023 г.), а не само формално начисление без плащане – обстоятелство, което самт по себе си не е типично за фиктивно правоотношение, доколкото при такова обичайно липсва действително имуществено разместване.

Присъствените форми за периода пряко документират броя на отработените дни и работното време, а стоковите разписки, подписани лично от Ю. С. за фактически предадени от нея на клиенти стоки по фактури, включени в дневника по продажби по ЗДДС, представляват косвено, но конкретно доказателство за изпълнение именно на възложените ѝ по длъжностна характеристика функции по предаване на стоки от склада. Тези документи изхождат не само от служителката, но кореспондират и с воденото от дружеството ЗДДС отчитане, което не е констатирано да е манипулирано или недостоверно. Извлеченията от електронната кореспонденция за поръчки на канцеларски материали, извършени от служебния имейл на С., установяват текуща, оперативна дейност по повод снабдяването на дружеството, съответстваща на вписаните в длъжностната характеристика задължения, и допълват, а не заместват, останалите доказателства.

Представените декларации от управителя на дружеството и от самата служителка относно характера на извършваната работа изхождат от страните по правоотношението и поради това имат по-ниска самостоятелна доказателствена стойност предвид възможната им заинтересованост, но не са изолирани, а са съвместими и подкрепени от обективните писмени доказателства по останалите пера – ведомости, присъствени форми, стокови разписки – поради което не следва да бъдат игнорирани, а преценени в контекста на цялата доказателствена съвкупност.

Доказателствата за обявено от дружеството търсене на технически сътрудник/секретар чрез сайтовете „Д..БГ“ и „Заплата.БГ“ в периода април 2022 г. – юни 2023 г., съпоставени с представените данни за предходно назначаван на длъжността персонал, установяват обективна и трайна нужда на работодателя от такава позиция, което прави назначаването на Ю. С. логично обусловено от реалните стопански нужди на дружеството, а не от цели, различни от изпълнение на трудова функция.

Насрещните обстоятелства, на които административният орган се позовава – настоящ и постоянен адрес на служителката извън [населено място], непосочване от нея на всички лица в дружеството, а само на тези, с които е работила пряко, и обстоятелството, че е била извън страната преди сключването на договора – съдът намира за неотнормими и с ниска доказателствена стойност поотделно и в съвкупност. На първо място, тези данни са събрани в рамките на Проверка № 1, чиито резултати и събрани доказателства са отменени по административен ред поради нарушаване на процедурните правила при извършването ѝ, поради което не биха могли законосъобразно да послужат като доказателствена основа за нов административен акт, без да са били самостоятелно потвърдени в рамките на Проверка № 2. На второ място, регистрацията по постоянен и настоящ адрес не изключва възможността лицето да полага труд в друго населено място, а обстоятелството, че е посочила само лицата, с които пряко е работила, е логично обяснимо предвид естеството на длъжността ѝ и не съставлява индиция за недостоверност на дадените обяснения. Обстоятелството, че лицето се е завърнало в страната на 04.06.2023 г., ден преди сключването на трудовия договор на 05.06.2023 г., само по себе си не изключва възможността да е започнало работа от датата на договора

и не е в противоречие с представените доказателства за отработени дни през месеца. При съвкупната преценка на изложените обстоятелства съдът приема за установено, че през периода от 05.06.2023 г. до 05.07.2023 г. Ю. С. е упражнявала реална трудова дейност по действително трудово правоотношение с „КАБОРА“ ЕООД. В съответствие с последователната практика на Върховния административен съд (Решение № 3076/26.02.2020 г. по адм. дело № 13622/2019 г.; Решение № 5266/01.06.2022 г. по адм. дело № 12296/2021 г.; Решение № 14279/18.11.2020 г. по адм. дело № 3782/2020 г.; Решение № 4512/27.03.2019 г. по адм. дело № 1298/2019 г.; Решение № 3258/18.03.2024 г. по адм. дело № 7481/2023 г.) съвкупността от трудова книжка и последователни, взаимно подкрепящи се писмени доказателства е достатъчна да обоснове извод за реално полагане на труд, при отсъствие на конкретни, самостоятелно установени насрещни доказателства, опровергаващи съдържанието им. Предвид изложеното, оспореното решение, а с него и потвърдените задължителни предписания, се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени. С оглед изхода на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените разноси от жалбоподателя в общ размер на 945,89 евро (от които 255,65 евро адвокатско възнаграждение за представителство по а.д.№13408/2025 г. по описа на АССГ, 409,03 евро адвокатско възнаграждение за представителство по а.д.№9345/2024 г. по описа на АССГ, 25,26 евро държавна такса и 255,65 евро за адвокатско възнаграждение за представителство по а.д.№5374/2025 г. по описа на ВАС), както и от заинтересованата страна за адвокатски хонорар по настоящото дело в размер на 255,65 евро, съобразно представените списъци и доказателства за направените разходи. По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Трето отделение, 57-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „КАБОРА“ ЕООД,[ЕИК], Решение № 1040-21-433/19.08.2024 г., издадено от директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г. на главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – С.-град.

ОТМЕНЯ Задължителни предписания № ЗД-1-21-01646597/04.07.2024 г., издадени от главен инспектор по осигуряването в ТП на НОИ – С.-град, с които на „КАБОРА“ ЕООД, ЕИК :200438355, е указано да заличи подадените по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни за Ю. Ф. С., ЕГН: [ЕГН], за периода от 05.06.2023 г. до 05.07.2023 г.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на „КАБОРА“ ЕООД, ЕИК :200438355, разноси по делото в размер на 945,89 евро.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на Ю. Ф. С., [ЕГН], сторените разноси по делото в размер на 255,65 евро.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.